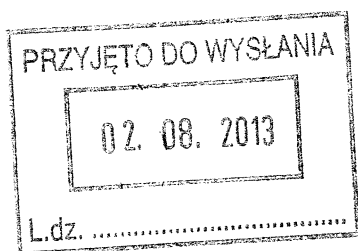

	Warszawa, dn. 02.08 2013 r.
PREZYDENT MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY	
PE-OP.3120.723.2013.GWA BPE-2-OP/31101/2891 /GW/13	

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

1. Podstawa prawna interpretacji
Art. 14j § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.)
2. Rozstrzygnięcie
Po rozpatrzeniu wniosku Szpitala z siedzibą w Warszawie przy ulicy \ (zwanego dalej: „Szpitalem”) z dnia 31 maja 2013 r. (wpływ uo organu podatkowego w dniu 3 czerwca 2013 r.) w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie opodatkowania podatkiem od nieruchomości budynków i budowli należących do Szpitala, postanawiam uznać stanowisko Szpitala - w przedstawionym stanie faktycznym - za prawidłowe w obowiązującym stanie prawnym.
3. Stan faktyczny/zdarzenie przyszłe przedstawione we wniosku
Z treści przedłożonego wniosku wynika, że Szpital jest samodzielnym publicznym zakładem opieki zdrowotnej, wpisanym do rejestru podmiotów wykonujących działalność leczniczą prowadzonego przez Wojewodę Mazowieckiego, którego podstawowym profilem działalności jest działalność lecznicza w rozumieniu ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. Nr 112, poz. 654, z późn. zm.). Działalność lecznicza Szpitala polega na udzielaniu świadczeń zdrowotnych i jest realizowana w obiektach budowlanych, w tym budynkach, do których Szpitalowi przysługuje prawo własności. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego dla m.st. Warszawy: - decyzją z dnia 22 maja 2012 r. udzielił Szpitalowi pozwolenia na użytkowanie w części dotyczącej lądowiska dla śmigłowców ratownictwa medycznego na budynku administracyjno-garażowym wraz z pomostem łączącym płytę lądowiska z budynkiem pawilonu głównego Szpitala; - decyzją z dnia 20 grudnia 2012 r. udzielił Szpitalowi pozwolenia na użytkowanie budynku administracyjno-garażowego (o 5 kondygnacjach i powierzchni użytkowej przekraczającej 2.000 m²). W/w obiekty znajdują się w Warszawie przy ulicy Obiekt lądowiska, od momentu uzyskania pozwolenia na użytkowanie, jest wykorzystywany przez Szpital do

wykonywania działalności leczniczej. Natomiast w przypadku budynku administracyjno-garażowego:

- a) kondygnacje I – III – obejmują wielopoziomowy parking, z którego korzystają pracownicy Szpitala, a także osoby nie będące pracownikami Szpitala (osoby współpracujące ze Szpitalem na podstawie innych tytułów niż umowa o pracę, osoby trzecie korzystające z sal konferencyjnych zlokalizowanych nieopodal Szpitala). Na parkingu tym parkują samochody, do których tytuł prawny posiadają w/w osoby, a także samochody będące w dyspozycji Szpitala, służące do transportu medycznego i sanitarnego;
- b) kondygnacje IV – V – wykorzystywane są na cele administracyjne, gospodarcze i socjalne, w których to pomieszczeniach znajdują się m.in. dyrekcja Szpitala, służby pracownicze, księgowość, obsługa pacjenta, itp.; pomieszczenia te są niezbędne do prawidłowego funkcjonowania Szpitala.

Dodatkowo w budynku administracyjno-garażowym znajdują się sale konferencyjne, wykorzystywane na potrzeby własne Szpitala oraz wynajmowane podmiotom trzecim na konferencje medyczne, sympozja itp.

W związku z tak przedstawionym stanem faktycznym pytanie Szpitala dotyczy stawek podatku od nieruchomości za lądowisko dla śmigłowców oraz budynek administracyjno-garażowy, opisane we wniosku o udzielenie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego.

4. Stanowisko wnioskodawcy

Zdaniem Szpitala, opisane we wniosku obiekty budowlane podlegać będą opodatkowaniu:

- a) budynek administracyjno-garażowy – wg stawki przewidzianej w § 1 pkt 2 lit. d) uchwały Rady m.st. Warszawy z dnia 8 listopada 2012 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości na 2013 rok, wynoszącej 2,32 zł za m² powierzchni użytkowej budynków związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajętych przez podmioty udzielające takich świadczeń, o powierzchni użytkowej przekraczającej 2.000 m²;
- b) lądowisko – stawką przewidzianą dla budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, wynoszącą 2 % wartości budowli, ustalonej zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 3 i ust. 3 – 7 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych.

5. Ocena stanowiska wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem prawnym

Odnosząc się do kwestii dotyczącej stawki podatku od nieruchomości za budynek administracyjno-garażowy, organ podatkowy wyjaśnia, że zgodnie z § 1 pkt 2 lit. d) tiret drugi uchwały Rady m.st. Warszawy Nr XLVI/1237/2012 z dnia 8 listopada 2012 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości na 2013 rok (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2012 r. poz. 7856, dalej jako „Uchwała”) stawka podatku od nieruchomości związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajętych przez podmioty udzielające tych świadczeń, o powierzchni użytkowej powyżej 2.000 m², wynosi 2,32 zł za 1 m² powierzchni użytkowej.

Z treści powołanego powyżej przepisu Uchwały a także z brzmienia art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d) ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613, z późn. zm., dalej jako „upol”) wyraźnie wynika, że stosowanie korzystnej dla podatników stawki podatku wymaga spełnienia łącznie dwóch warunków:

- a/ budynek lub jego część muszą być związane z prowadzeniem działalności w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych oraz
- b/ budynek powinien być zajęty przez podmiot udzielający tych świadczeń.

Brzmienie w/w przepisów wskazuje zatem jednoznacznie na warunek przedmiotowy (pierwszy z ww. wymienionych) oraz podmiotowy (drugi z ww. wymienionych). Aby więc prawidłowo ustalić zakres stosowania tej stawki podatku od nieruchomości, konieczne jest, po pierwsze, ustalenie, czy w budynku są (mogą być) świadczone usługi zdrowotne, i, po drugie, czy jest on zajęty przez podmiot uprawniony do udzielania tych świadczeń. Niższa stawka podatku od nieruchomości obejmuje zatem także te budynki i ich części, które nie są faktycznie zajmowane na świadczenia zdrowotne, ale pozostają w związku z realizacją tych świadczeń (jak np. korytarze, toalety, stołówki czy pomieszczenia administracyjne, które służą pacjentom i personelowi, lecz w których z zasady nie udziela się świadczeń zdrowotnych).

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, że budynek administracyjno-garażowy, według opisu jego użytkowania wskazanego we wniosku Szpitala o udzielenie interpretacji indywidualnej, spełnia warunki do opodatkowania go preferencyjną stawką podatku od nieruchomości w kwocie 2,32 zł za 1 m² powierzchni użytkowej tego budynku, albowiem jest on związany z prowadzeniem przez Szpital działalności w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych oraz jest zajęty przez podmiot udzielający takowych świadczeń.

Wobec powyższego, stanowisko Szpitala w zakresie stawki podatku od nieruchomości za budynek

administracyjno-garażowy, uznać należy za prawidłowe.

Organ podatkowy podziela także stanowisko Szpitala w zakresie opodatkowania podatkiem od nieruchomości lądowiska dla śmigłowców.

Stosowanie do treści art. 2 ust. 1 pkt 3 upol, opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Z kolei zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 3 upol przez grunty, budynki i budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej rozumie się grunty, budynki i budowle będące w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, z wyjątkiem budynków mieszkalnych oraz gruntów związanych z tymi budynkami, a także gruntów, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b, chyba że przedmiot opodatkowania nie jest i nie może być wykorzystywany do prowadzenia tej działalności ze względów technicznych.

Przepis art. 2 ust. 1 pkt 3 upol wyraźnie wskazuje na to, że nie każda budowla będzie przedmiotem podatku od nieruchomości, lecz jedynie związana z prowadzeniem działalności gospodarczej. W kontekście tego przepisu konieczne jest ustalenie, czy działalność lecznicza Szpitala winna być kwalifikowana jako działalność gospodarcza, czy też taką działalnością nie jest.

Stosownie do treści art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 217, dalej jako „Ustawa”) działalność lecznicza jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej. Jednocześnie w ust. 1a tego samego artykułu wskazano, że nie stanowi działalności regulowanej w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej działalność lecznicza:

- 1) podmiotów leczniczych w formie jednostki budżetowej;
- 2) wykonywana jako:
 - a) działalność pożytku publicznego w rozumieniu ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2010 r. Nr 234, poz. 1536, z późn. zm.), chyba że zachodzą przesłanki określone w art. 9 ust. 1 tej ustawy,
 - b) działalność charytatywno-opiekuńcza, jeżeli przepisy odrębne przewidują prowadzenie takiej działalności.

Z kolei według art. 16 ust. 2 Ustawy do działalności leczniczej, o której mowa w ust. 1a, stosuje się przepisy dotyczące działalności regulowanej w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

Z powyższego wynika, że ustawodawca zakwalifikował co do zasady działalność leczniczą jako działalność regulowaną w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447, z późn. zm.). Stosownie do treści art. 5 pkt 5 tej ustawy działalnością regulowaną jest działalność gospodarcza, której wykonywanie wymaga spełnienia szczególnych warunków, określonych przepisami prawa. Zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, jeżeli przepis odrębnej ustawy stanowi, że dany rodzaj działalności jest działalnością regulowaną w rozumieniu niniejszej ustawy, przedsiębiorca może wykonywać tę działalność, jeżeli spełnia szczególne warunki określone przepisami tej odrębnej ustawy i po uzyskaniu wpisu w rejestrze działalności regulowanej, z zastrzeżeniem art. 75

Skoro dana działalność jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, to siłą rzeczy jest działalnością gospodarczą w rozumieniu tej ustawy. Na wniosek taki wskazuje także brzmienie art. 16 ust. 1a Ustawy, będącego jedną z najważniejszych zmian dokonanych nowelą do Ustawy obowiązującą od dnia 1 lipca 2012 r. (Dz. U. z 2012 r. poz. 742). W komentarzu do Ustawy pod red. F. Grzegorzcyka (Lexis Nexis 2013), a także w uzasadnieniu do projektu zmiany Ustawy wprowadzonej ostatecznie od dnia 1 lipca 2012 r., można przeczytać, że wprowadzenie przepisu art. 16 ust. 1a pkt 2 naprawia błąd ustawodawcy, który w poprzednim brzmieniu przepisu art. 16 ust. 1, całą działalność leczniczą uznawał za działalność gospodarczą. *„Odniesienie się ustawodawcy do art. 9 ust. 1 ustawy o pożytku publicznym nakazuje przyjąć, że nie będzie działalnością gospodarczą działalność zarobkowa, o ile zarobek ten po stronie organizacji pożytku publicznego mieści się w granicach wyznaczonych wskazanym przepisem. Przekroczenie tych granic spowoduje uznanie działalności za gospodarczą. Stosowanie do omawianej kategorii podmiotów przepisów o działalności regulowanej nie wpływa na charakter działalności jako niegospodarczej. (...) W pozostałych przypadkach działalność lecznicza ex lege jest działalnością gospodarczą”.*

Działalność lecznicza SPZOZ spełnia kryteria z art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej: jest prowadzona w sposób zorganizowany i ciągły, polega na świadczeniu usług zdrowotnych i ma charakter zarobkowy z racji odpłatnego wykonywania usług.

Mając na uwadze to, że działalność lecznicza Szpitala jest działalnością gospodarczą w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, to ładowisko podlegać będzie, jako budowla, opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości wg stawki 2% ustalonej zgodnie z zasadami przewidzianymi w art. 4 ust. 1 pkt 3 i ust. 3 - 7 upol.

Wobec powyższego, stanowisko Szpitala w zakresie opodatkowania podatkiem od nieruchomości ładowiska śmigłowców, uznać należy również za prawidłowe.

6. Pouczenie

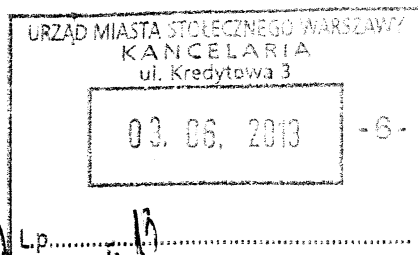
Wnioskodawcy przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie po uprzednim wezwaniu na piśmie właściwego organu - w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu aktu lub podjęciu innej czynności - do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm., dalej jako „ppsa”). Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego wnosi się w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia wezwania o usunięcie naruszenia prawa (art. 53 § 2 ppsa). Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działalność lub bezczynność są przedmiotem skargi.

z up. PREZYDENTA
MIASTA STOLECZNEGO WARSZAWY

Joanna Gutkowska
Zastępca Skarbnika
m. st. Warszawy

Radca prawny
Anna Rogowiecka
2.08.2013 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie
Sąd I Instancji
Kancelaria

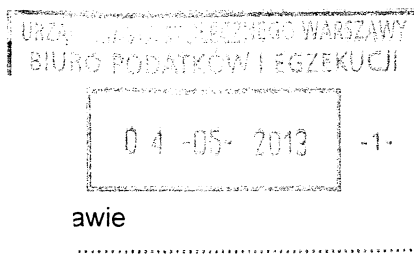

Warszawa, 31 maja 2013r.

Prezydent m.st. Warszawy

Pl. Bankowy 3/5

00-950 Warszawa

awie

Wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej dot. podatku od nieruchomości

Stan faktyczny:

... w Warszawie, zwany dalej „Szpitalem”, działa jako samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej m.in. na podstawie statutu oraz przepisów ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. Nr 112, poz. 654, z późn. zm.). Szpital jest wpisany do rejestru podmiotów wykonujących działalność leczniczą - numer księgi rejestrowej ... prowadzonej przez Wojewodę Mazowieckiego. Podstawowym (statutowym) profilem działalności Szpitala jest działalność lecznicza w rozumieniu ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, polegająca na udzielaniu świadczeń zdrowotnych. Działalność lecznicza jest realizowana przez Szpital w obiektach budowlanych, w tym budynkach, do których Szpitalowi przysługuje prawo własności. Decyzją z dnia 22 maja 2012r. nr ... Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego dla m.st. Warszawy udzielił Szpitalowi „pozwolenia na użytkowanie w części dotyczącej lądowiska dla śmigłowców ratownictwa medycznego (helikopterów sanitarnych) na budynku administracyjno-garażowym wraz z pomostem łączącym płytę lądowiska z Budynkiem Pawilonu Głównego ... na potrzeby Centralnego ... Kolejno z dnia 20 grudnia 2012r. nr ... Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego dla m.st. Warszawy udzielił Szpitalowi „pozwolenia na użytkowanie budynku administracyjno – garażowego wybudowanego na potrzeby ...

(...), Kategoria obiektu XII i XVII, Liczba kondygnacji – 5”

Wymienione powyżej obiekty budowlane znajdują się w Warszawie przy ul. ... 7, na działce ewidencyjnej nr 8/8 i 8/9, oznaczonej w ewidencji gruntów symbolem „Bi”, dla której to

Jan

nieruchomości Sąd Rejonowy dla Warszawy Mokotowa prowadzi księgę wieczystą o nr .
Obiekt budowlany, tj. lądowisko dla śmigłowców ratownictwa medycznego (helikopterów sanitarnych) na budynku administracyjno-garażowym wraz z pomostem łączącym płytę lądowiska, zwane dalej „lądowiskiem”, od momentu uzyskania pozwolenia na użytkowanie jest wykorzystywane przez Szpital, do wykonywania działalności leczniczej, zgodnie z jego pierwotnym przeznaczeniem.

Powierzchnia użytkowa obiektu budowlanego oznaczonego w decyzji PINB jako budynek administracyjno – garażowy, zwanego dalej „budynkiem”, wynosi powyżej 2.000 m². Część budynku (kondygnacje I – III) obejmuje wielopoziomowy parking z którego korzystają pracownicy Szpitala oraz osoby nie będące pracownikami Szpitala (osoby współpracujące na podstawie innych tytułów niż umowa o pracę, w tym personel medyczny Szpitala oraz osoby trzecie (sporadycznie) – korzystający z sal konferencyjnych zlokalizowanych nieopodal parkingu). Na parkingu parkują samochody, do których tytuł prawny posiadają ww. osoby oraz samochody będące w dyspozycji Szpitala służące do transportu medycznego i sanitarnego. Pozostała część budynku (kondygnacje IV – V) wykorzystywana jest na cele administracyjne, gospodarcze i socjalne, w których mieści się np. dyrekcja Szpitala służby pracownicze, księgowość, obsługa pacjenta, rzecznik praw pacjenta, dział zakażeń szpitalnych, naczelnia pielęgniarska, zaopatrzenie, dział techniczny, dział dokumentacji medycznej, dział zamówień publicznych i marketingu. Pomieszczenia te są niezbędne do prawidłowego funkcjonowania Szpitala. Dodatkowo w opisywanym budynku znajdują się sale konferencyjne, wykorzystywane na potrzeby własne Szpitala, jak też - w czasie kiedy Szpital ich nie wykorzystuje na potrzeby własne - są przedmiotem najmu dla osób trzecich, na konferencje medyczne, sympozja, itp.

Pytanie:

Jaką stawką podatku od nieruchomości powinny być opodatkowane opisane powyżej obiekty budowlane Szpitala?

Stanowisko Szpitala:

Zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d) ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, rada gminy, w drodze uchwały, określa wysokość stawek podatku od nieruchomości, z tym że stawki nie mogą przekroczyć rocznie, od budynków lub ich części związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajętych przez podmioty udzielające tych świadczeń – 4,63 zł od 1 m² powierzchni użytkowej. W przypadku zaś budowli stawka podatku od nieruchomości wynosi 2 % ich wartości określonej na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 3 i ust. 3–7 ustawy (art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy).

Odnotować na wstępie należy, że z dniem 1 stycznia 2011 r. ustawodawca zmienił brzmienie przedmiotu opodatkowania podatku od nieruchomości, określonego w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d ustawy, w zakresie budynków wykorzystywanych do udzielania świadczeń zdrowotnych. Celem nowelizacji

Wasy

przepisów wskazanej ustawy było, co wynika z uzasadnienia sejmowego projektu (druk nr 2876), "umożliwienie stosowania preferencyjnej stawki podatku od nieruchomości od budynków przeznaczonych do świadczenia usług zdrowotnych zgodnie z intencją ustawodawcy" (<http://orka.sejm.gov.pl/Druki6ka.nsf/wgdruku/2876>), przez co należy rozumieć rozszerzenie tej stawki również na te budynki i ich części, które nie są bezpośrednio zajęte, lecz jedynie związane z realizacją świadczeń zdrowotnych. W szczególności chodziło o budynki zajmowane przez sanatoria i szpitale (por. L. Etel. Komentarz do art. 5 ustawy o podatku od nieruchomości, LEX, 2012).

Kolejna zmiana brzmienia komentowanego przepisu nastąpiła na mocy ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. Nr 112, poz. 654 z późn. zm.), która uchyliła ustawę z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (tekst jedn.: Dz. U. z 2007 r. Nr 14, poz. 89 z późn. zm.). Ustawa ta weszła w życie z dniem 1 lipca 2011 r. i po raz wtóry zmieniła brzmienie przepisu określającego stawki dla budynków służby zdrowia.

W nowym brzmieniu przepisu art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d ustawy, niższa stawka stosowana jest dla budynków lub ich części "związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajętych przez podmioty udzielające tych świadczeń". Dla jej zastosowania konieczne jest łączne spełnienie obu przesłanek. Będą to więc sytuacje, w których z jednej strony budynek lub lokal są związane z działalnością w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych, z drugiej strony musi je zajmować podmiot udzielający tych świadczeń.

Zasadnicza zmiana sprowadza się do tego, że niższa stawka może być stosowana nie tylko do budynków zajętych na udzielaniem świadczeń zdrowotnych, ale szerzej - do budynków związanych z udzielaniem tych świadczeń. Niższa stawka po wprowadzeniu zmian objęła dodatkowo te budynki i ich części, które nie były faktycznie na świadczenia zdrowotne zajmowane, ale pozostawały w związku z realizacją tych świadczeń (jak np. korytarze, toalety, stołówki czy pomieszczenia administracyjne, które służą pacjentom i personelowi, lecz w których z zasady nie udziela się świadczeń zdrowotnych). (por. L. Etel. Komentarz do art. 5 ustawy o podatku od nieruchomości, LEX, 2012). W tym kontekście, zdaniem Szpitala, wchodzące w skład opisanego w stanie faktycznym budynku, pomieszczenia administracyjne, socjalne, gospodarcze, sale konferencyjne oraz wielopoziomowy parking należy zaliczyć do pomieszczeń związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, bowiem zachodzi ścisły związek pomiędzy tymi pomieszczeniami, służącymi obsłudze wykonywania świadczeń zdrowotnych, z wykonywaniem przedmiotowych świadczeń. Prawodawca, posługując się terminem „związane”, chciał bez wątpienia objąć zakresem preferencyjnej stawki podatku wszystkie pomieszczenia wykorzystywane w związku z udzielaniem świadczeń zdrowotnych, w tym pomieszczenia pomocniczo związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych, nawet jeżeli nie są w nich one bezpośrednio wykonywane. Oczywiście bowiem jest, że działalność lecznicza to zorganizowany proces składający się z działań, które określić możemy jako główne oraz wielu działań towarzyszących, których wyodrębnianie miałoby „sztuczny” charakter.

Co do spełniania drugiej z przesłanek, o której stanowi wyżej cytowany art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d ustawy, tj. warunku zajmowania budynków lub ich części przez podmiot udzielający tych świadczeń, należy

Jeżeli

podać, że dla jej spełnienia wymaga się, aby nieruchomość taka lub jej część była w posiadaniu podmiotu wykonującego działalność leczniczą.

Na gruncie art. 4 ust. 1 ustawy o działalności leczniczej ustawodawca wprost wskazał, że podmiotami leczniczymi mogą być m.in. zakłady opieki zdrowotnej. Oznacza to, że Szpital będący zakładem opieki zdrowotnej uprawnionym do udzielania świadczeń zdrowotnych, wpisany do rejestru podmiotów wykonujących działalność leczniczą, w którego faktycznym posiadaniu znajduje się przedmiotowy budynek, spełnia również drugi i ostatni warunek, o którym stanowi art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d ustawy, niezbędny do zastosowania preferencyjnej stawki podatku od nieruchomości.

Końcowo, Szpital wskazuje, że ładowisko również jest obiektem który jest ściśle związany z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej.

Wobec powyższego, Szpital powinien opodatkować opisane w stanie faktycznym obiekty budowlane:

- 1) budynek administracyjno-garażowy - preferencyjną stawką podatku od nieruchomości, tj. określoną przez Radę Miasta Stołecznego Warszawy, w wysokości mieszczącej się w granicach wyznaczonych przez art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d ustawy i wynoszącą dla powierzchni użytkowej powyżej 2000 m² – 2,32 zł. od 1 m² powierzchni użytkowej;
- 2) ładowisko – które zdaniem Szpitala należy zaliczyć do kategorii budowle w rozumieniu ustawy - stawką podatku od nieruchomości wynoszącą 2% od wartości ładowiska określonej na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 3 i ust. 3-7 ustawy.

OŚWIADCZENIE:

Ja niżej podpisany, pouczony o odpowiedzialności karnej z art. 233 § 1 w zw. § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 roku Kodeks karny za składanie fałszywych oświadczeń, składam stosownie do art. 14b § 4 Ordynacji podatkowej oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej.”.

ZAŁĄCZNIKI:

- dowód uiszczenia opłaty za wydanie interpretacji;
- pełnomocnictwo dla radcy prawnego
- raz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa